[1965 ఎస్ సి ర్ (1) 269]

ప్రవీణ్ చంద్ర మోడీ

వర్సెస్

స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్

(హిదయతుల్లా, ఎం.సుబ్బారావు, కె.ముధోల్కర్, జె.ఆర్.)

నిత్యావసర వస్తువుల చట్టం (1955), సెక్షన్ 7 -సెక్షన్ 11 కింద నేరం.-క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ (5 ఆఫ్ 1898) లోని సెక్షన్ 251-ఎ మరియు సెక్షన్ 190(ఎల్) (బి) కింద పోలీసు రిపోర్టింగ్ అవసరం అవుతుందా-కోడ్ లోని సెక్షన్ 251-ఎ లేదా సెక్షన్ 252 ప్రకారం శిక్షార్హమైనదా?

భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 420, నిత్యావసర వస్తువుల చట్టం 1955 సెక్షన్ 7 కింద మేజిస్ట్రేట్ ముందు పిటిషనర్ ను విచారించారు. నేరాలు ఒకే భాగాల నుండి ఉద్భవించాయి మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క 14 వ అధ్యాయం కింద కలిసి దర్యాప్తు చేయబడ్డాయి. విచారణ ముగిశాక 173వ సెక్షన్ కింద నిందితుడిపై ఛార్జిషీటు దాఖలు చేసిన పోలీసు అధికారి నిత్యావసర సరుకుల చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం ప్రభుత్వోద్యోగి లిఖితపూర్వక నివేదికగా పేర్కొన్నారు. నిత్యావసర సరుకుల చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద పోలీసులు కేసు నమోదు చేసినందున సెక్షన్ 251-ఏ కింద కేసు నమోదు చేయడం కుదరదని, క్రిమినల్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 252 కింద విచారణ జరగాలని పిటిషనర్ అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. మేజిస్ట్రేట్ అతని అభ్యంతరాన్ని తోసిపుచ్చాడు, సెషన్స్ జడ్జి మరియు హైకోర్టు మెజిస్ట్రేట్ ఉత్తర్వులను సమర్థించాయి. దీంతో పిటిషనర్ సుప్రీమ్ కోర్టుకు వచ్చారు.

సెక్షన్ 251-ఎ కింద, సెక్షన్ 190(1)లోని ఈఎల్ (బి) ప్రకారం ఈ నివేదిక క్రిమినల్ కోడ్ లోని 14వ అధ్యాయం కింద దర్యాప్తు అనంతరం 173వ సెక్షన్ కింద పోలీసు అధికారి ఇచ్చిన నివేదికగా ఉండాలని, పిటిషనర్ కేసులోని నివేదిక నిత్యావసర సరుకుల చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద ఉందని పిటిషనర్ వాదించారు. సెక్షన్ 173 కింద కాకుండా సెక్షన్ 190(1)(ఎ) కింద

ఫిర్యాదుగా మాత్రమే పరిగణించవచ్చని, సెక్షన్ 252 కింద వర్తించే ప్రక్రియను పరిగణనలోకి తీసుకుంటామని పేర్కొంది.

1) సెక్షన్ 190(ఎల్)లోని సిఎల్ఎస్ (ఎ) మరియు (సి) కిందకు వచ్చే కేసులను సెక్షన్ 252లోని ప్రక్రియ ప్రకారం విచారించవచ్చు, అయితే ఆ సెక్షన్ లోని ఎల్ (బి) కింద వచ్చే కేసులను క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 251-ఎ కింద విచారించవచ్చు. ప్రస్తుత కేసులో నివేదిక ఒక పోలీసు అధికారి చేసినందున, సిఎల్ఎస్ (ఎ) మరియు (సి) కింద ఒక పోలీసు ఇచ్చిన నివేదిక లేదా సమాచారాన్ని మినహాయించడం కుదరదు. ఈ నివేదికలో పేర్కొన్న నేరాలను సెక్షన్ 252 కింద విచారించడానికి వీల్లేదు. [272H; 273C-D]

(ii) ఎస్ కింద ఒక నివేదిక. ఐ 1 ఛార్జిషీట్ కాదు, సెక్షన్ 173 ప్రకారం చేసిన అఫిడవిట్ ఎస్ నిబంధనలను సంతృప్తి పరుస్తుంది. ఐ ఐపిఎస్ పోలీసు అధికారి కూడా ప్రభుత్వోద్యోగే. సెక్షన్ 7 కింద నేరానికి సంబంధించిన నివేదికను సెక్షన్ 173 కింద చార్జిషీట్ లో చేర్చారు, ఎందుకంటే ఈ రెండు కేసులను 14వ అధ్యాయం కింద విచారించారు. ఆ తర్వాత 173వ సెక్షన్, సెక్షన్ 251-ఏ కింద పోలీసులు కేసు నమోదు చేశారు. [273G; 274D-E; 275C-E]

భగవతి శరణ్ వి. స్టేట్ ఆఫ్ యు.పి[1961] 3 ఎస్.సి.ఆర్. 563, రైన్కృష్ణ దాల్మియా వి. స్టేట్ ఎ.ఐ.ఆర్. 1958 పుంజ్. 172 మరియు ప్రేమ్ చంద్ ఖేత్రి వర్సెస్ స్టేట్ ఎ.ఐ.ఆర్. 1958 క్యాలరీ 213.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి : క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 49 ఆఫ్ 1964.

270

1963 సెప్టెంబర్ 3న ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నంబరు, 1963 నాటి 132, సీఆర్ ఆర్ పిటిషన్ నెం. 1963 లో 118.

జె.ఎల్.జైన్, కె.జయరాం, జె.ఆర్.గాగ్రాట్, వాదీ కోసం.

కె.ఆర్.చౌదరి, బి.ఆర్.జి.కె.ఆచార్, ప్రతివాది కోసం.

హైకోర్టు తీర్పును వెలువరచినది **హిదయతుల్లా జె.**

ఐరన్ అండ్ ఐ స్టీల్ కంట్రోల్ ఆర్డర్ లోని సీఎల్ ఎస్ (4), (5)లను ఉల్లంఘించినందుకు భారత శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 420, నిత్యావసర వస్తువుల చట్టం 1955లోని సెక్షన్ 7 కింద పిటిషనర్ పై కేసు నమోదు చేశారు. మోసం చేసిన నేరాలకు సంబంధించి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 173వ సెక్షన్ కింద చార్జిషీట్ దాఖలు చేసిన హైదరాబాద్ క్రైమ్ బ్రాంచ్ ఇన్ స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్, ఎస్సెన్షియల్ కమోడిటీస్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం ప్రభుత్వోద్యోగి రిపోర్టుగా కూడా పనిచేస్తుంది. 1955. సికింద్రాబాద్ సిటీ మేజిస్ట్రేట్ ఆయనపై క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 251ఏ(3) కింద అభియోగాలు నమోదు చేశారు. పిటిషనర్ అప్పుడు రెండు ప్రాథమిక అభ్యంతరాలను లేవనెత్తాడు - మొదటిది, సరుకు బొంబాయిలో పొందబడి పారవేయబడినందున, సికింద్రాబాద్ కోర్టుకు అతనిని విచారించే అధికారం లేదు. పారాయణం చేయాల్సిన అవసరం ఉన్న ఈ అభ్యంతరాన్ని మన ముందు లేవనెత్తలేదు, మళ్లీ ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం లేదు. రెండో అభ్యంతరమేమిటంటే పోలీసులు ఎస్ కింద నివేదిక సమర్పించారు. ఎసెన్షియల్ కమోడిటీస్ యాక్ట్ 1, సెక్షన్ 7 కింద నేరంపై విచారణ సెక్షన్ 251ఏ కింద కాకుండా క్రిమినల్ కోడ్ సెక్షన్ 252 కింద విచారణ చేపట్టవచ్చు. అందువల్ల తనపై మోపిన అభియోగాలను కొట్టివేయాలని కోరారు. ఈ అభ్యంతరాన్ని తోసిపుచ్చారు. దీంతో పిటిషనర్ సెషన్స్ జడ్జిని ఆశ్రయించగా ఆయన జోక్యం చేసుకోవడానికి నిరాకరించారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టులో రెండోసారి రివిజన్ పిటిషన్ దాఖలు చేయగా, ప్రస్తుతం అప్పీల్ లో ఉన్న దాన్ని కొట్టివేసింది.

*సెక్షన్ 420*ప్రకారం నేరాన్ని విచారించే విషయంలో సెక్షన్ 251ఏ, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద విచారణ జరిపేందుకు ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. పోలీసు రిపోర్టు ఆధారంగా నమోదైన కేసుల్లో ఈ విధానాన్ని అనుసరించాలని షరతు విధించారు. ఆ పద్ధతి ప్రకారం విచారణ ప్రారంభంలో 173వ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న డాక్యుమెంట్లను నిందితులకు అందజేసి, వాటిని సమర్పించడానికి వీలు కల్పించకపోతే మేజిస్ట్రేట్ తనను తాను సంతృప్తి పరచుకోవాల్సి ఉంటుంది.

మేజిస్ట్రేట్ అన్ని పత్రాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి మరియు అటువంటి పరీక్ష చేసిన తరువాత, మేజిస్ట్రేట్ అవసరమైనట్లుగా నిందితులకు సంబంధించిన ఏవైనా పరీక్షలు చేసిన తరువాత, ప్రాసిక్యూషన్ మరియు నిందితుడిని విచారించే అవకాశం ఇచ్చిన తరువాత, మేజిస్ట్రేట్ నిందితుడిపై అభియోగం మోపాలా వద్దా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ఒకవేళ ఆ ఆరోపణ నిరాధారమైనదనే నిర్ధారణకు వస్తే ఆయనను నిర్దోషిగా విడుదల చేయాలి. మరోవైపు, నిందితుడు ఈ అధ్యాయం కింద నేరానికి పాల్పడ్డాడని, అతను సమర్థుడని, దానిని తగిన విధంగా శిక్షించగలడని చెప్పడానికి ఆధారం ఉందని అతను భావిస్తే, అతను అతనిపై లిఖితపూర్వకంగా అభియోగం మోపాలి మరియు దానిని వివరించిన తరువాత అతని అభ్యర్థనను నమోదు చేయాలి మరియు దాని ప్రకారం అమలు చేయాలి. సెక్షన్ 252, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద ఈ క్రింది విధంగా ఇవ్వబడింది:-

"252(1) పోలీసు రిపోర్టు కాకుండా వేరే విధంగా ఏర్పాటు చేయబడిన ఏ కేసులోనైనా, నిందితుడు హాజరైనప్పుడు లేదా మేజిస్ట్రేట్ ముందు ప్రవేశపెట్టినప్పుడు, అటువంటి మేజిస్ట్రేట్ ఫిర్యాదుదారుని (ఏవైనా ఉంటే) విచారించడానికి ముందుకు సాగాలి మరియు ప్రాసిక్యూషన్ కు మద్దతుగా సమర్పించే అన్ని సాక్ష్యాలను మేజిస్ట్రేట్ అందుకు కట్టుబడి ఉండకూడదు. ఫిర్యాదు చేసిన ఏ కేసులోనైనా ఫిర్యాదుదారుగా ఏ వ్యక్తినైనా వినాలి. అని కోర్టు తీర్పునిచ్చింది.

(2) మేజిస్ట్రేట్ ఫిర్యాదు ద్వారా లేదా ఇతరత్రా, కేసు యొక్క వాస్తవాలను తెలుసుకోవడానికి మరియు ప్రాసిక్యూషన్ కోసం సాక్ష్యం ఇవ్వగల వ్యక్తుల పేర్లను నిర్ధారించాలి మరియు అవసరమైన విధంగా వారి ముందు సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి సమన్లు జారీ చేయాలి."

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 253 ప్రకారం, సెక్షన్ లో పేర్కొన్న సాక్ష్యాధారాలన్నింటినీ పరిగణనలోకి తీసుకుని, నిందితుడిని విచారించడం అవసరమని భావిస్తే, నిందితుడిపై ఎలాంటి కేసు నమోదు కాలేదని, అది రుజువు కాకపోతే, మేజిస్ట్రేట్ అతడిని నిర్దోషిగా ప్రకటించవచ్చు. మరోవైపు, మేజిస్ట్రేట్ సమర్థుడైన నేరాన్ని నిందితుడు చేశాడని, అతని అభిప్రాయం ప్రకారం

అతనికి తగిన శిక్ష పడగలదని భావించడానికి కారణాలు ఉన్నాయని మేజిస్ట్రేట్ కు అనిపిస్తే, అతను అతనిపై అభియోగం మోపి పిటిషన్ దాఖలు చేస్తాడు. ఒకవేళ నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించనట్లయితే, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల్లో ఎవరు క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడానికి ఇష్టపడతారో చెప్పడానికి మేజిస్ట్రేట్ అతనికి సమయం ఇస్తాడు, మరియు అతను అలా చేసినట్లు చెప్పినట్లయితే, సాక్షులను వెనక్కి పిలిపించి క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడానికి అనుమతిస్తారు.

పిటిషనర్ వాదన.. అంటే క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 25 1ఎలోని 'పోలీస్ రిపోర్ట్' అనే పదం ద్వారా, సెక్షన్ 173లో పేర్కొన్న రిపోర్టును 14వ అధ్యాయం కింద తాను దర్యాప్తు చేసిన నేరాలకు సంబంధించి మేజిస్ట్రేట్ కు పోలీసు సమర్పిస్తాడు. కాగ్నిజబుల్ నేరాలకు సంబంధించి దర్యాప్తు జరుగుతుంది, ఎందుకంటే కాగ్నిజబుల్ కాని నేరాలను సమర్థుడైన మేజిస్ట్రేట్ చేత అధికారం పొందిన తరువాత మాత్రమే పోలీసు అధికారులు దర్యాప్తు చేయవచ్చు.- సెక్షన్ 190 ప్రకారం, అజ్ఞాతవాసిని వివిధ మార్గాల్లో పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు: (ఎ) నేరంగా పరిగణించబడే వాస్తవాలను స్వీకరించిన తరువాత; (బి) ఏ పోలీసు అధికారి అయినా ఇలాంటి వాస్తవాలను లిఖితపూర్వకంగా రాయడం; మరియు (సి) ఒక పోలీసు అధికారి కాకుండా మరెవరి నుంచైనా సమాచారం అందుకున్నప్పుడు, లేదా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క స్వంత పరిజ్ఞానం లేదా అటువంటి నేరం జరిగిందని భావించినప్పుడు. సెక్షన్ 190 (1) (బి)లోని 'పోలీస్ రిపోర్టు' అంటే సెక్షన్ 173 కింద పోలీసు అధికారి దాఖలు చేసే చార్జిషీట్ అని, పోలీసు అధికారి రాతపూర్వకంగా ఇచ్చే నివేదిక అని ఈ మూడు రకాల వ్యత్యాసం ఆధారంగా అంచనా వేస్తున్నారు. నిత్యావసర సరుకుల చట్టం 1955లోని 11వ సెక్షన్ 173 ప్రకారం ఛార్జ్ షీట్ కాదు, సెక్షన్ 190(ఎల్) (ఎ) కింద వాస్తవాలను క్రోడీకరించడంతో సమానం చేయాలి. ఈ తీర్పు దృష్ట్యా, భారతీయ శిక్షాస్మృతి ఎస్.420 కింద నేరం అయితే, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, ఎస్.251 ఎ, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, ఎస్.ఎస్ కింద ఉన్న నేరం కింద శిక్షార్హమైనవి అని వాదించారు. ఎసెన్షియల్ కమోడిటీస్ యాక్ట్ లోని 7వ సెక్షన్ ప్రకారం క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 252 ప్రకారం శిక్షార్హమైనది.క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 252 ప్రకారం ఈ రెండు అభియోగాలను ఎత్తివేయాలని లేదా రెండు నేరాలను విచారించాలని పిటిషనర్ వాదించారు. ఎందుకంటే క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్

251ఎ, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద ప్రొసీజర్ సెక్షన్ 251ఎ కింద నేరం రుజువు చేసే అవకాశం నిందితుడికి లేదు. నిత్యావసర సరుకుల చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం నేరంపై విచారణలో ఆయనకు పక్షపాతం ఉంది.

మా తీర్పులో పోలీసు రిపోర్టుకు ఇవ్వాల్సిన అర్థం సరికాదు. సెక్షన్ 190లో క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభించగల వ్యక్తుల వర్గాల మధ్య విభేదాలు ఉన్నాయి. సెక్షన్ 190(ఎల్)లోని మూడు క్లాజుల ప్రకారం(1) ఒక పోలీసు అధికారి లిఖితపూర్వకంగా, (2) పోలీసు అధికారి నుంచి కాకుండా మరెవరి నుంచైనా లేదా మేజిస్ట్రేట్ కు తెలిసిన సమాచారం లేదా అనుమానంపైనైనా, (3) వాస్తవాలను సేకరించిన తర్వాత నేరస్థులను శిక్షించవచ్చు. ఒకవేళ ఈ కేసులో రిపోర్టు పైన పేర్కొన్న (i) పరిధిలోకి వస్తే, అప్పుడు సెక్షన్ 251A, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ 'కోడ్' కింద ప్రక్రియను తప్పనిసరిగా పాటించాలి. ఒకవేళ అది (ii) లేదా (iii) కిందకు వస్తే, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 252 కింద ప్రక్రియను అనుసరించాలి. ఈ కేసులో పోలీసు అధికారి లిఖితపూర్వకంగా ఇచ్చిన నివేదికను "వాస్తవాల ఫిర్యాదు" గా పరిగణించవచ్చా లేదా "పోలీసు అధికారి నుండి కాకుండా మరెవరి నుండి పొందిన సమాచారం" గా పరిగణించవచ్చా అని మేము ఆందోళన చెందుతున్నాము. ఇది రెండవది కాదని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది ఎందుకంటే సమాచారం ఒక పోలీసు అధికారి నుండి వచ్చింది. దీనికి సంబంధించి "ఫిర్యాదు" అనే పదాన్ని క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ నిర్వచించింది మరియు దీని అర్థం "ఈ నియమావళి ప్రకారం చర్యలు తీసుకునే ఉద్దేశ్యంతో మేజిస్ట్రేట్ కు మౌఖికంగా లేదా రాతపూర్వకంగా చేసిన ఆరోపణ, తెలిసినా లేదా తెలియకపోయినా, ఒక వ్యక్తి నేరం చేశాడని, కానీ ఇందులో ఒక పోలీసు అధికారి యొక్క నివేదికలు చేర్చబడవు". [4 (1) (హెచ్) చూడండి].

కాబట్టి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 252, పోలీసు రిపోర్టు కాకుండా, పోలీసు అధికారి నుంచి కాకుండా ఇతర వ్యక్తుల నుంచి వచ్చిన ఫిర్యాదులకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది. పోలీసు అధికారి లిఖితపూర్వకంగా ఇచ్చిన నివేదిక ఆధారంగా ఈ కేసులో ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభించారు. నిత్యావసర వస్తువుల చట్టం 1955లోని సెక్షన్ 1 ఇలా ఉంది.

11. నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం: భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 21లో నిర్వచించిన విధంగా ప్రభుత్వోద్యోగి అయిన వ్యక్తి చేసిన నేరానికి సంబంధించిన వాస్తవాలను లిఖితపూర్వకంగా నివేదించడం మినహా ఈ చట్టం కింద శిక్షార్హమైన ఏ నేరాన్ని ఏ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోదు .

భగవతి శరణ్ లో వి. అత్యవసర సరఫరాల (తాత్కాలిక అధికారాలు) చట్టం, 1946లోని సెక్షన్ 11 కింద ఒక నివేదిక స్వభావాన్ని ఈ కోర్టు వివరించింది. సెక్షన్ 1 కింద నిందితులపై అభియోగాలు మోపడం కాదని, ప్రత్యర్థి వ్యాపారులు లేదా సాధారణ ప్రజలు వంటి ప్రైవేటు వ్యక్తులను ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభించకుండా నిరోధించడం, విచారణ చేపట్టడానికి ముందు ఫిర్యాదు ప్రభుత్వ ఉద్యోగి నుంచి తప్పక రావాలని పట్టుబట్టడం సెక్షన్ 11 ఉద్దేశమని ఈ కోర్టు పేర్కొంది. పోలీసు అధికారి ఒక ప్రజాసేవకుడు మరియు ఇది మా ముందు ఖండించబడలేదు. అందువల్ల 11వ అధ్యాయం యొక్క ఆవశ్యకతలు సంతృప్తికరంగా ఉన్నాయి. ఒక పోలీసు అధికారి దాఖలు చేసిన నివేదికను ఐ 1 ఛార్జ్ షీట్ గా పరిగణించదు. ఎస్-2 కింద ఇచ్చిన నివేదికను సెక్షన్ 173 కింద నివేదికగా పరిగణించలేమని, సెక్షన్ 190(ఎల్) (ఎ) కింద నివేదికగా మాత్రమే పరిగణించాలని వాదించారు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 156(1) ప్రకారం ఐపీసీ సెక్షన్ 420 కింద నేరంగా పరిగణిస్తూ సెక్షన్ 7 కింద కేసు నమోదు చేశారు.మొదటిదానితో పాటు రెండో వ్యక్తిని కూడా విచారించి సమర్పించిన చార్జిషీట్లలో మొదటిదానితో జత కలిశాడు.

సెక్షన్ 156(2) ప్రకారం ఒక పోలీసు అధికారి సెక్షన్ 156(1) కింద నేరంపై విచారణ జరిపే అధికారం లేదనే కారణంతో అతని చర్యను ప్రశ్నించడానికి వీల్లేదు. ఒకే రకమైన వాస్తవాల ఆధారంగా సమగ్రంగా విచారణ జరిగింది. నిత్యావసర సరుకుల చట్టం కింద నేరాలు గుర్తించబడనప్పటికీ, అది అజ్ఞాత నేరమని పిటిషనర్ ఆరోపించకపోయినా- పోలీసు అధికారి దానిని సెక్షన్ 173 కింద ఛార్జిషీటులో చేర్చే అధికారం కలిగి ఉంటాడు. రామ్ కృష్ణ దాల్మియాలో వి. రాష్ట్రం (1), ఫాల్హా జె. (అప్పుడు ఆయన ఉన్నట్లే) నిబంధనలను గమనించాడు. 155(1), క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, పోలీసులకు ఇచ్చిన సమాచారం కేవలం నాన్ కాగ్నిజబుల్ నేరానికి సంబంధించిన కేసులకు వర్తిస్తుందని భావించాలి. అందువల్ల సమాచారం కాగ్నిజబుల్ మరియు

నాన్ కాగ్నిజబుల్ నేరాన్ని బహిర్గతం చేసినప్పుడు, అదే వాస్తవాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే ఏదైనా కాగ్నిజబుల్ నేరాన్ని దర్యాప్తు చేయకుండా పోలీసు అధికారిని నిషేధించరు.ఆ అజ్ఞాతవాసిని అతను నేరం కింద సమర్పించే ఛార్జీషీట్ లో చేర్చవచ్చు. మేం పూర్తిగా అంగీకరిస్తున్నాం. ఈ రెండు నేరాలను కోడ్ లోని చాప్టర్ 14 కింద, వాటిలో ఒకటి నాన్ కాగ్నిజబుల్ నేరం అయితే కలిపి దర్యాప్తు చేయవచ్చు.

ప్రేమ్ చంద్ ఖేత్రి అధికారంపై మా ముందు వాదించారు. సెక్షన్ 25 1 ఎ, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద ప్రాసిక్యూషన్ అనేది కేవలం ఒక నివేదికపై మాత్రమే ప్రారంభమవుతుందని రాష్ట్రం (2) పేర్కొంది. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 173వ అధికరణ. పోలీసు అధికారి నివేదికను క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 173 ప్రయోజనాల కోసం ఛార్జ్ షీట్ గా పరిగణించలేమని పేర్కొంది. ఆ సందర్భంలో కలకత్తా హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు సెక్షన్ 190(1)(బి)లోని 'పోలీసు నివేదిక' అనే పదానికి అర్థాన్ని విపులంగా పరిశీలించి, ఆ పదాలు కోడ్ లోని సెక్షన్ 173 కింద ఛార్జిషీట్ కు మాత్రమే పరిమితమని పేర్కొన్నారు. ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి లిఖితపూర్వకంగా నివేదిక సమర్పించాల్సిన అన్ని సందర్భాల్లో చట్టం యొక్క అవసరాలు తీర్చబడతాయని మేము పైన పేర్కొన్నాము. అతను పోలీసు అధికారి కూడా. మేజిస్ట్రేట్ అనుమతి లేకుండా నాన్ కాగ్నిజబుల్ నేరాన్ని పోలీసు కార్యాలయాలు దర్యాప్తు చేయలేని సందర్భాల్లో కూడా, రెండూ ఒకే వాస్తవాల నుండి ఉద్భవించినప్పుడు కాగ్నిజబుల్ నేరంతో పాటు కాగ్నిజబుల్ నేరాన్ని దర్యాప్తు చేయకుండా కోడ్ లోని ఏదీ అతన్ని నిరోధించలేదని మేము ఎత్తి చూపాము.మేము చివరిసారిగా ప్రస్తావించిన కలకత్తా కేసులో, బెంగాల్ లో సవరించిన నల్లమందు చట్టంలో ఒక నిబంధన (20 జి) ఉంది, దీని ప్రకారం, ఎక్సైజ్, పోలీసు లేదా కస్టమ్స్ డిపార్ట్ మెంట్ కు చెందిన ఒక అధికారి లిఖితపూర్వకంగా ఇచ్చిన నివేదికను క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 190 (1) లోని సెక్షన్ (బి) కింద పోలీసు అధికారి లిఖితపూర్వకంగా చేసిన నివేదికగా భావించి విచారించాలి. 1898. కలకత్తా హైకోర్టు డివిజనల్ బెంచ్ ఎక్సైజ్ లేదా కస్టమ్స్ అధికారి నివేదికను పోలీసు అధికారి నివేదికగా పరిగణించే నిబంధనను సృష్టించిందని, సెక్షన్ 190 (ఎల్) (బి) ఉద్దేశ్యం కోసం మాత్రమే ఆ నివేదికను కోడ్ సెక్షన్ 173 కింద చార్జిషీట్ గా చేయలేదని పేర్కొంది. మరియు అది. 251,ఎ,

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, కోడ్ లోని సెక్షన్ 173 ప్రకారం ఒక నివేదికను పరిగణనలోకి తీసుకున్నందున అది వర్తించదు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 173 ప్రకారం దానిని నివేదికగా చేయకపోతే, అది పోలీసు అధికారి నివేదిక అని చెప్పడానికి శాసనసభకు మరే ఇతర ఉద్దేశ్యం ఉందని మాకు చెప్పడానికి మేము న్యాయవాదిని ఆహ్వానించాము. అతను ఏదీ సూచించలేదు, మరియు ఇతర ఉద్దేశ్యం ఏమిటో కూడా మనం చూడలేము. అటువంటి నివేదికలు ఎస్.190(1) (బి) కింద చేసినవిగా పరిగణిస్తే, అవి కోడ్ లోని సెక్షన్ 251ఎ యొక్క నిబంధనలను ఆకర్షించాలని మా అభిప్రాయం స్పష్టంగా ఉంది, ఎందుకంటే కల్పనకు పూర్తి ప్రభావం ఇస్తే అవి ఎస్.190(1) (ఎ) లేదా సెక్షన్ 190(1)(సి) కింద 'ఫిర్యాదులు' కిందకు వస్తాయని భావించలేము. ఏదేమైనా, పోలీసు నివేదిక ఆధారంగా ప్రారంభించిన కేసు విచారణకు సెక్షన్ 251 ఎ వర్తిస్తుందని డివిజన్ బెంచ్ తెలిపింది. 173 సెక్షన్ 173 ప్రకారం క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ ను వర్తింపజేసి, ఈ కేసులో రెండు షరతులు అమలు చేయవచ్చు.

కేసు విచారణలో హైకోర్టు జోక్యం చేసుకోకపోవడం సరైనదే. అప్పీలును కొట్టివేస్తున్నాం. అందువల్ల ఈ విచారణను కొంత కాలం వాయిదా వేయడంలో పిటిషనర్ విజయం సాధించారు. చట్టప్రకారం కేసు పరిష్కారమయ్యే వరకు రోజువారీ విచారణ జరగాలని ఆదేశిస్తున్నాం.

అప్పీల్ కొట్టివేత..